

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ό έφημέριος τῆς Chalette, πολίχνης ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Αὐρηλίας, μεταχειρίζεται νέαν δύσιν πρὸς πρόγνωσιν τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ. Ἐσκέφθη ως ἔξῆς. — Ός οἱ ώκεανοι, οὕτω καὶ ἡ περιβάλλουσα τὴν γῆν ἀτμοσφαιρική ἔχει τὰς παλιρροίας της, τὰς διαταράξεις της, τοὺς κυκλῶνας της. Ἡμεῖς, ως οἱ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ζῶντες ιχθύες, δὲν αἰσθανόμεθα τὰς ταραχὰς τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀτμοσφαιρικῆς· μόνον ὅταν αὔται ὥσι λίαν ἐντατικαί, μεταβάλλουσι τὴν κατάστασιν τῶν κατωτέρων στρωμάτων ἐν οἷς ζῶμεν παράγουσαι καὶ ἐν αὐτοῖς ρεύματα, τοὺς ἀνέμους. Αἰτία τῶν διαταράξεων τούτων εἶναι ἔκρηξεις γινόμεναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ήλιου, μεταδιδομένης τῆς συνταράξεως μέχρι τῆς γῆς. Ἐστίαι τῶν ἔκρηξεων τούτων εἶναι αἱ κηλίδες τοῦ ήλιου, αἵτινες φαίνονται ἀπὸ τῆς γῆς ἀμαρτυρίᾳ οὐχὶ ἔνεκα τῆς μικροτέρας αὐτῶν λάμψεως, ἀλλ' ἔνεκα νεφῶν ἀδιαφανῶν μεταλλικῶν ἀτμῶν κατὰ τὰς ἔκρηξεις παραγομένων. Παρατηροῦντες λοιπὸν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὸν ήλιον δυνάμεθα ὅταν βλέπωμεν ἐμφανίζομένην κηλίδαν νὰ προείπωμεν, ὅτι μετά τινα χρόνον θὰ ἐπέλθῃ θύελλα. Ἀλλ' αἱ κηλίδες τοῦ ήλιου οὔτε πᾶσαι εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, οὔτε δραται εἶναι πάντοτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας των, ὥστε ἀπαιτεῖται ἔτερον μέσον ἀσφαλέστερον πρὸς πρόρρησιν τῶν θυελλῶν. Τοῦτο εἶναι ἡ παρατήρησις τῶν μεταβολῶν τῆς ἐντάσεως τοῦ γητοῦ μαγνητισμοῦ, αἵτινες συνδέονται μετὰ τῶν μεταβολῶν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ αἵτινες γίνονται ἐπαισθηταὶ πέντε ἢ ἔπτα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θυελλῆς. Πρὸς τοῦτο ὁ παππᾶς-Φορτίνος κατεσκεύασεν ἴδιον ὄργανον ἐκτάκτου εὐαισθησίας, τὸ ἀτμοσφαιρικὸν μαγνητόμετρον, ἀποτελούμενον ἐκ πλαισίου κειμένου ἐπὶ ξηρᾶς στήλης ἡλεκτρικῆς καὶ φέροντος κρεμμαρένην ἐκ νήματος βομβουκίου βελόνην μαγνητικὴν καὶ περιβάλλομένου νόποντες θελίνης θήκης. Αἱ διαταράξεις τῆς βελόνης δρονται τὴν ἡμέραν ἦτις προηγεῖται τῆς ἐμφανίσεως κηλίδος ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀκρου τοῦ δίσκου τοῦ ήλιου καὶ διαρκοῦσι πέντε ἢ καὶ ἔπτα ἡμέρας ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῆς ἐνεργείας τῆς κηλίδος.

Αἱ προρρήσεις τοῦ παππᾶς-Φορτίνου πάντοτε ἐπεβεβαιώθησαν νόπο τῶν γεγονότων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐμφάνισις τῶν κηλίδων εἶναι περιοδική, πάντοτε δὲ ἡ ἐπιδρασίς εἶναι ἡ αὐτή, καθίσταται δυνατὴ ἢ πρόρρησις τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ δι' ἐν δόλον ἔτος, διπερ καὶ ἐπράξειν ὁ παππᾶς-Φορτίνος ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτοῦ.

Π. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΓΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ

“Αν τις ἔξετάσῃ — ἔστω καὶ κατ’ ἐπιπολὴν — τὸν ζωτικὸν ὄργανοισμόν, εὐκόλως θὰ ταξῇ τὰς ίδιότητας τῆς γεύσεως καὶ τῆς ὀσφρήσεως μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκδηλώσεών του. Περιβάλλόμενοι νόπο τῶν ποικίλων φαι-

νομένων τοῦ καθ’ ἡμέραν βίου, δὲν διακρίνομεν ἀμέσως θαυμάσιόν τι ἐν ταῖς αἰσθήσεσι ταύταις, ἀπλὴ ὅμως σκέψης ἀρκεῖ οὐα πρόδηλον ἀποδείξῃ τὴν ἔξοχον εὐαισθησίαν των.

Γνωστὸν εἰν̄ ἐν γένει ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι κέκτηνται ἔξαιρέτως εὐαισθητὸν τὴν γεύσειν. Οἱ ἐμποροὶ τοῦ τείου, δι’ οὐ κυκλοφοροῦσιν ἐτησίως πολλὰ ἐκατομμύρια, ἀφίενται ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἐμπορεύματος αὐτῶν εἰς τὴν κρίσιν ὀλίγων τινῶν τειογνωστῶν, οἵτινες ἐκ τῆς γεύσεως τῶν προδιαλλομένων αὐτοῖς δειγμάτων δρίζουσι τὴν τιμὴν τοῦ τείου. Ἀλλὰ καὶ άνευ συστηματικῆς ἀσκήσεως, ἡ εὐαισθησία τῆς γεύσεως εἶναι μεγάλη. Ἡδη ἐν τῇ πρώτῃ παιδικῇ ἡλικίᾳ, ὁ ἀνθρώπος διακρίνει εὐχερῶς τὸ γάλα τῆς αἱρίστης ἀπὸ τοῦ της ἀγελάδος καὶ τὸ ὡμὸν ἀπὸ τοῦ βεβρασμένου γάλακτος, ἀνακαλύπτει δ’ εὐθὺς τὸ ἐν τῇ τροφῇ του μεμιγμένον φάρμακον, καὶ ἀν ἀκόμη τοῦτο ἀσθενέστατα διεγείρει καθ’ ἔσυτό τὸ γευστικὸν αἰσθημα. Ταῦτα δ’ ἐν ἡλικίᾳ, καθ’ ἥν ὁ ἐγκέφαλος, ὑπὸ πᾶσαν ἀληγονίαν ἐποψιν, εἶναι σχεδὸν ἀδρανῆς.

‘Αλλ’ ἀσυγχρίτως εὐαισθητοτέρα τῆς γεύσεως εἶναι ἡ δσφρησίς ήμῶν. Δι’ αὐτῆς ἀνευρίσκομεν ἔχην οὐσιῶν τόσῳ ἀνέπαισθητα, ὥστε πρὸ οἰασδήποτε ἀλλης χημικῆς ἀντιδράσεως ἡ ἐκ τῆς ὄσμης ἀντιδρασίς ἀποδείκνυται προτιμητέα. Δέκα χιλιόγραμμα ύδων παρέχουσι δι’ ἀποστάξεως μόλις ἐν γράμμον ύδελασίου, ἐπειδὴ δ’ ἔκαστον ύδων δὲν βράφνει πλέον τῶν δύο γράμμων, περιέχει τὸ 5,000στὸν τοῦ γράμμου, δηλαδὴ δύο δεκάκις χιλιοστὰ (γρ. 0,0002) τοῦ αἰθερίου ἐλαίου, τὰ ὅποια ἐν τούτοις διηνεκῶς ἔξατμιζονται ἐπιδρῶντα ἐπὶ τῆς βλεννομεμβράνης τῆς ρινὸς ήμῶν. ‘Αν ὑποθέσωμεν ὅτι ἐν ύδων ἀποδάλλει μετὰ 50 ὥρας, ἥτοι μετὰ 3,000 πρώτων λεπτῶν τὴν ὄσμην του, ἐπεται ὅτι καθ’ ἔκαστον πρώτον λεπτὸν τῆς ώρας ἔξατμιζονται γρ. 0,00000067, ποσότης ἐλαχίστη ύδελασίου. ‘Ἐν τούτοις πάντες γινώσκομεν ὅτι ἐν ἀσυγχρίτως βραχυτέρῳ διαστήματι διακρίνεται τὸ ύδων ἐκ τῆς ὄσμης καὶ, τὸ θαυμασιώτερον, διακρίνονται παραλλαγαὶ ύδων ἀπ’ ἀλλήλων, διὰ τῶν ὄσμωδῶν ἀντιδράσεων δῶς ἐλαχίστων ἀρωματικῶν οὐσιῶν προσμεμιγμένων τῷ κοινῷ ύδελασίῳ. Δυνάμεθα νὰ παραβάλωμεν χημικὴν τινὰ ἀντιδρασίν πρὸ τοιαύτας ἀντιδράσεις;

‘Αλλὰ καὶ ζῶα κατωτέρου ὄργανοισμοῦ ἔχουσι λίαν εὐαισθητὸν τὴν γεύσιν καὶ τὴν δσφρησίν. Αἱ μέλισσαι ποιοῦσιν ὡς γνωστὸν διάκρισιν τῶν διάφορων ἀνθεών, ἔλκονται δ’ ἐκ μεγάλων ἀποστάξεων διὰ μόνης τῆς ὄσμης καὶ πρὸς ἀνθη μελλον δυσδιάκριτα, ὅποια τὰ ἀνθη τῆς φιλύρας. Οὐχ ἥττον δὲ καὶ ἡ γεύσις ἀπεδείχθη ὑπάρχουσα παρὰ τοῖς ἐντόμοις διὰ προτύπου τινὸς πειράματος τοῦ διδάκτορος Rabow ἐν Ποτσδάμῃ. Ούτος ἔξεθκεν ἐν τινὶ ζαχαροπλαστείῳ ἐν ᾧ πλείσται μυῖαι συνήρχοντο, πλακούντα ἐμπεπασμένον οὐχὶ διὰ σακχάρεως, ἀλλὰ διὰ τοῦ γλυκυτάτου παραγώγου τοῦ βενζοϊκοῦ ὄξεος, τῆς σακχαρίνης. ἐνῷ πάντες οἱ ἀλλοι πλακούντες προσείλκυον τὰς μυῖας, μόνον ὁ πλακοῦς τῆς σακχαρίνης ἔμεινε τελείως ά-

θικτος. Διέκρινον λοιπὸν αἱ μυῖαι τὸ σάκχαρον ἀπὸ τῆς σάκχαρίνης!

"Ας προσθέσωμεν εἰς ταῦτα σπουδαιοτάτην τινὰ παρατήρησιν γενομένην ὑπὸ τοῦ Αἰμιλίου Fischer. 'Ο ἔζοχος οὗτος ἐπιστήμων κατώρθωσε διὰ χημικῆς συνθέσεως νὰ παρασκευάσῃ διαφόρους παραλλαγὰς σάκχαρου, πρὸς νέον θριαμβον τῆς χημικῆς ἐρεύνης, δι' ἡς ἐγνώσθησαν εἰδη σάκχαρου περιέχοντα καθ' ἀνίουσαν πρόσοδον ἀπὸ τριῶν ἔως ἑννέα ἀτόμων ἀνθρακος ἐν τῷ μορίῳ αὐτῶν. Τῶν εἰδῶν δὲ τούτων τοῦ σάκχαρου, ἀλλα μὲν εἶναι ζυμωσιμά, ἀποσυντιθέμενα διὰ τῆς ἐνεργείας μυκήτων (thorula cerevisiae) εἰς οινόπνευμα καὶ εἰς ἀνθρακικὸν οἴκον, ἀλλα δὲ εἶναι ὑπὸ τῶν ὄργανισμῶν τούτων ἀπρόβλητα· ἐγινώσκομεν τοῦτο, ἀλλ' ὁ A. Fischer ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ζύμωσις ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων τοῦ ἀνθρακος τῶν ἐν τῷ μορίῳ ὑπαρχόντων. 'Εκ τῶν ἀλλως προσομοιοτάτων ἀλλήλοις εἰδῶν σάκχαρου, προσβάλλουσιν οἱ μύκητες ἐκεῖνα μόνον ἀτίνα περιέχουσιν ἀριθμὸν ἀτόμων ἀνθρακος πολλαπλάσιον τοῦ 3 καὶ οὐδόλως ἀντιδρῶσι κατὰ σάκχαρου ἐνέχοντος πολλαπλάσιον τοῦ 2 τῶν ἀτόμων τοῦ ἀνθρακος τὸν ἀριθμόν. Η διάκρισις αὕτη αἰτίαν ἔχει ἀναμφισθῆτας ὥρισμένον τινὰ καὶ ἔως τοῦ νῦν ἀγνωστον χημικὸν νόμον, ἐκπληξιν ἐν τούτοις προξενεῖ ἡ εὐφυία κατωτάτου ὄργανισμοῦ, δι' ἡς διακρίνει σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων οὐσίας σχέδον ὅμοιας καθ' ὅλας τὰς ἰδιότητας, καὶ τῶν δοπίων ὁ διαχωρισμός δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ δι' αὐστηρᾶς χημικῆς δοκιμασίας.

(Κατὰ τὸ Γερμανικὸν)

A. S. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Περὶ εργον μετεωρολογικὸν φαινόμενον παρετηρήθη κατ' αὐτὰς ἐν Γαλλίᾳ. Περὶ τὴν 15 Αὔγουστου καταγίς ἐνέσκηψεν εἰς τὰ πέρι τῶν Παρισ.ῶν, κεραυνὸς δὲ καταπεσῶν ἐπὶ δύο δένδρων εὐρισκομένων ἐπὶ μικρὰς νησίδος τοῦ Σηκουάνα, ἐπέφερε μικράν βλάσην εἰς αὐτά. Ολίγῳ μέστερον τὰ δύο ταῦτα δένδρα περιεβλήθησαν ὑπὸ λάμψεως φωσφορικῆς τέσσαν ἐνταστικῆς, ὥστε ὀλόκληρος ἡ νῆσος ἐξ αὐτῆς ἐφωτίζετο. Τοιαῦτα φαινόμενα παρὰ ἡροῦνται, σπανίως ὅμως, κατόπιν καταγίδων σφοδρῶν, ὅταν ἡ ἡλικτικὴ τῆς ἀποσφαιρίας τάσις εἴναι μεγάλη (ἴδε Προμηθέως Γ'. σελ. 199).

X

Τὴν διάμετρον τοῦ "Αρεως μετρήσας ἐσχάτως ὁ Φλαμμαρίων εὑρε μεριότερα τῆς συνήθως νομιζομένης, ἵσην πρὸς 9'',39 μόνον καὶ οὐχὶ πρὸς 11'',10 ὡς μέχρι τοῦδ' ἐνομίζετο, ὀλίγον δηλαδὴ μεγαλειτέραν τοῦ ἡμίσεως τῆς διαμέτρου τῆς γῆς.

X

Διὰ ραπτομηχανας. — Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου ἐφεύρηθησαν αἱ ραπτομηχαναὶ καὶ ἡ χρήσις αὐτῶν ἐγενικεύθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Διὰ νά δύσωμεν ἴδεαν μόνον τῆς μεγάλης τῶν μηχανῶν τούτων καταναλώσεως ἀναφέρομεν, λέγει ἡ Nature, ὅτι ἐν Elisabeth τῆς Νέας Ιερουσαλήμ (Ηνωμ. Πολιτεῖαι τῆς B. "Αμερικῆς") λειτουργεῖ ἐργοστάτιον παρασκευάζον 1500 ραπτομηχανὰς καθ' ἑκάτην! Λαμβανομένου ὑπὸ δόψιν ὅτι ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, ἐπειτα δὲ μία μηχανὴ κατασκευάζεται εἰς 2 1/2 μό-

νον λεπτά!! Έχει ὑπολογίσωμεν τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους εἰς 300 εὐρίσκομεν ὅτι 450000 παράγει τὸ ἐργοστάτιον τοῦτο ἐτησίως. Τὸ ἐργοστάτιον τοῦτο ἔχει πολλὰ παραπτήματα, δὲν εἶναι δὲ εἰς τὸ εἶδος του τὸ μόν.y.

X

Μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. — Τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Μο ακό, τοῦ τόσου ἐπιτυχῶς περὶ τὴν φυσικὴν γεωγραφίαν καὶ Μετεωρολογίαν ἱστορούμενον καὶ πλόκος ἐξερευνητικούς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ἐπανειλημμένως ἐπιχειρήσαντος, πρόκειται νὰ συστηθῶσι σταθμοὶ μετεωρολογικοὶ εἰς δόλας τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκειανοῦ τὰς νήσους. Τοῦτο μέχριτοῦς ἡτο ἀδύνατον ἔνεκα τῆς ἐλεύθερης τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας εἰς τινὰς αὐτῶν. "Ηδη δύως γαλλικὴ ἐταιρία ἀνέλαβε τὴν κατάδυσιν καλωδίου τηλεγραφικοῦ συνδέοντος τὰς "Αζόρας πρὸς τὴν Εύρωπην, οὐ-ω δὲ κατὰ μέρος τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι κατορθωτόν.

Παρατηρήσεις θὰ γίνωνται: ίδιως εἰς τὰς Ἀντίλλας τὰς Βερμούδας, τὰς "Αζόρας καὶ τὰς νήσους τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου Οὔτω θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σπουδασθῇ ἡ πορεία τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ καταιγίδων, δι' ἡς κατορθοῦσται σήμερον ἡ μετ' ἀκριβείας πρόρρησις τοῦ καιροῦ εἰς τὰς πλείστας τῶν περιστάσεων. "Ολοὶ σχεδόν οἱ κυκλώνες ἔρχονται εἰς Εύρωπην ἐξ Αμερικῆς, ἀφοῦ προηγουμένως διασχίσωσι τὸν 'Α λαντικόν· ἡ ἰδρυσις ὅθεν τοῦ δικτύου τούτου τῶν σταθμῶν μεγίστην κέχτηται ἀξιαν.

X

Περὶ τοῦ "Αρεως. — Ο γνωστὸς γάλλος ἀστρο-ὅμος καὶ διάσημος τῆς ἐπιστήμης ἐκλαϊκευτῆς Κάμιλλος Φλαμμαρίων ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐπερον περισπούδαστον ἔργον περὶ τοῦ πλανήτην τοῦτον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν, ἀναγράφει πάσας τὰς γενομένας περὶ αὐτοῦ παρατηρήσεις καὶ ἐρευνᾷ τὸ περὶ τῆς κ. τοικησιμότητος αὐτοῦ ἀριστα. Ής γνωστὸν τὰ ἔργα τοῦ Φλαμμαρίων εἶναι διὰ τοὺς πολλοὺς πρωρίσμενα καὶ τὸν προορισμὸν τῶν τοῦτον, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται περὶ αὐτῶν, κάλλιστα ἐκπληροῦσται.

X

Νέον ἀστεροσκοπεῖον ἰδρυθήσεται εἰς τὰς Παραβαλασσίους "Αλπεῖς εἰς ὕψος 2800 μ. (Monnier). Τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦτο ἔσται ύψηλότερον τοῦ ἐν Νικαίᾳ. "Ετερον ἀστεροσκοπεῖον ἰδρύθη ἐν τῇ ὑπερκαυκασίῳ Ρωσσίᾳ ταῖς φροντίσι τοῦ Μεγάλου Δουκοῦ Γεωργίου Μ. χαλκεύσιτς, πρωρισμένον διὰ παρατηρήσεις μὴ δυνατὰς ἐν τοῖς λοιποῖς Ρωσσικοῖς ἀστεροσκοπείοις τῆς Πουλτάβας, Μόσχας καὶ Καζάν. "Ενεκα τῆς ἀπορροφήσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρίας, ἡ ἐντατική τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων ὑφίσταται σπουδαιοτάτην ἐλάτωσιν, μεγίστας δὲ διὰ τοῦτο ὑπερεσίας παρέχουσι τὰ ἐν ύψηλοῖς μέρεσιν ἀστεροσκοπεῖ-

Γνωστὸν ποιοῦμεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς καὶ ἀνταποκριτὰς τοῦ «Προμηθέως», ὅτι διέχρι τοῦδε διανομεύς αὐτοῦ καὶ εἰσπράχτωρ N. Δ. Γαλάνης δὲν διατελεῖ πλέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡμῶν. (Ιδεμια ἐπομένως τὸν «Προμηθέα» ἀποβλέπουσα αἰτησίς ἡ ἀποστολὴ δέονταν ν' ἀπευθύνηται πρὸς αὐτόν, οὐδὲ πρὸς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ μὴ ὑφιστάμενον πλέον. Καθὼς καὶ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι ἀναγράφεται, πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ ἡ αἰτησίς, ὡς καὶ αἱ ἀνταλασσόμεναι ἐφημερίδες δέονταν ν' ἀποστέλλωνται τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸν κ. Ιωάννην Π. Δοανίδην Δρ. Φ. E. (όδος Μασσαλίας ἀριθ. 10).